

KANCELARIA PREZYDENTA
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

00-902 Warszawa, ul. Wiejska 10

Biurow Dialogu i Inicjatyw Obywatelskich

fax. (22) 695 22 38

e-mail: bdi@prezydent.pl

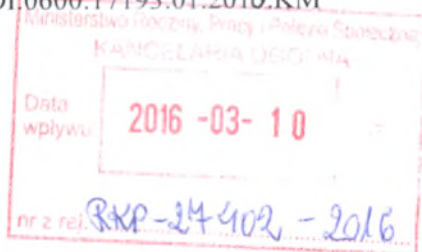
Warszawa, 10 marca 2016 roku

MRP i PS

KAN025951

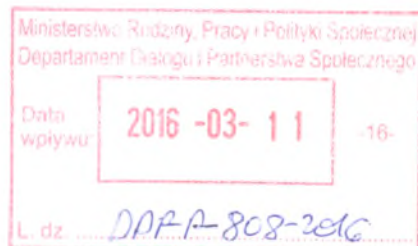
Nr BDI.0600.17193.01.2016.KM

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

W ślad za pismem Pana Ministra Wojciecha Kolarskiego z 11 lutego br. skierowanym do Pani Minister Elżbiety Rafalskiej w sprawie napływających do Kancelarii Prezydenta RP petycji od osób zaniepokojonych brakiem wykonania przepisów obowiązującej od 1 stycznia 2006 roku ustawy z dnia 8 czerwca 2001 r. o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów, w załączeniu przesyłam jedną z nich do uprzejmej wiadomości i ewentualnego rozpatrzenia.

Zał. 1

Główny Specjalista

Magdalena Kycia

Wrocław, dnia 28.02.2016 r.

Do

Pan Andrzej Duda
Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej
ul. Wiejska 10, 00-902 Warszawa

Petycja w zakresie naruszenia Konstytucji przez Ministrów Pracy i Polityki Społecznej

Szanowny Panie Prezydencie.

Działając na podstawie art. 2.1 Ustawy z dnia 11 lipca 2014r. o petycjach (Dz.U. 2014 poz. 1195) – zwanej dalej Ustawą o petycjach, działając w interesie własnym na podstawie art. 2.2. pkt 2 Ustawy o petycjach, oraz działając w interesie publicznym na podstawie art. 2.2 pkt 1 Ustawy o petycjach:

Zwracam się do Pana, jako do najwyższej władzy Rzeczypospolitej Polskiej, z petycją o rozważenie przez Pana Prezydenta skorzystania z uprawnień wynikających z art. 6 ust. 2 pkt. 1 Ustawy z dnia 26 marca 1982 r. o Trybunale Stanu - tj. złożenia Marszałkowi Sejmu wstępnego wniosku o pociągnięcie do odpowiedzialności konstytucyjnej Ministra Pracy i Polityki Społecznej oraz Prezesa Rady Ministrów.

Zgodnie z art. 1 ust 1 Ustawy z dnia 26 marca 1982 r. o Trybunale Stanu - Za naruszenie Konstytucji lub ustawy, w związku z zajmowanym stanowiskiem lub w zakresie swojego urzędowania odpowiedzialność konstytucyjną przed Trybunałem Stanu ponoszą Prezes Rady Ministrów oraz członkowie Rady Ministrów.

Dnia 1 stycznia 2006 roku weszła w życie Ustawa z dnia 8 czerwca 2001 r. o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów (Dz.U. z 2001 r. Nr 73, poz. 763, Nr 154, poz. 1798, z 2009 r. Nr 22, poz. 120, Nr 92, poz. 753.) (zwana dalej Ustawą o zawodzie psychologa...), data wejścia w życie Ustawy o zawodzie psychologa została określona jej art. 64.

Zgodnie z art. 6 przedmiotowej Ustawy o zawodzie psychologa nadzór nad wykonywaniem ustawy sprawuje właściwy minister do spraw pracy. Mając na względzie fakt, iż Pan Władysław Kosiniak-Kamysz piastuje urząd Ministra Pracy i Polityki Społecznej od dnia 18 listopada 2011 roku do chwili obecnej, bez cienia wątpliwości uznać należy, iż od dnia 18 listopada 2011 roku do chwili obecnej jest osobą uprawnioną i odpowiedzialną za wykonywanie Ustawy o zawodzie psychologa. Mając na względzie fakt, iż Pani Jolanta Fedak piastowała urząd Ministra Pracy i Polityki Społecznej od dnia 16 listopada 2007 roku do dnia 18 listopada 2011 roku, bez cienia wątpliwości uznać należy, iż od dnia 16 listopada 2007 roku do dnia 18 listopada 2011 roku była osobą uprawnioną i odpowiedzialną za wykonywanie Ustawy o zawodzie psychologa.

Do dziś, mimo upływu 14 lat od uchwalenia Ustawy o zawodzie psychologa, oraz mimo upływu 8 lat od wejścia w życie Ustawy o zawodzie psychologa, nie powołano żadnych organów samorządu zawodowego psychologów określonych art. 32 Ustawy z dnia 8 czerwca 2001 roku o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów (Dz. U. z 2001 r. Nr 73 poz. 763), a w szczególności :

- • Krajowego Zjazdu Psychologów
- • Krajowej Rady Psychologów
- • Krajowej Komisji Rewizyjnej
- • Krajowej Komisji Dyscyplinarnej
- • Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej
- • Regionalnego Zjazdu Psychologów
- • Regionalnych Rad Psychologów
- • Regionalnych Komisji Rewizyjnych
- • Regionalnych Komisji Dyscyplinarnych
- • Regionalnych Rzeczników Odpowiedzialności Zawodowej.

Do dziś nie powołano również żadnej jednostki organizacyjnej samorządu psychologów, tj. Krajowej Izby Psychologów, oraz ani jednej Regionalnej Izby Psychologów, które to jednostki organizacyjne samorządu zostały określone art. 30 Ustawy o zawodzie psychologa.

Nie istnieje również lista metod i narzędzi psychologicznych zastrzeżonych wyłącznie do stosowania przez psychologów, określona art. 19 ust. 1 Ustawy z dnia 8 czerwca 2001 roku o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów (Dz. U. z 2001 r. Nr 73 poz. 763).

Brak również Kodeksu Etyki Zawodowej określonego art. 40 pkt. 3 Ustawy z dnia 8 czerwca 2001 roku o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów (Dz. U. z 2001 r. Nr 73 poz. 763)

Wskazać należy, iż tak jak słusznie zauważył Pan Janusz Wojciechowski, Poseł do Parlamentu Europejskiego, w Polsce dochodzi do handlu dziećmi, zaś należy wnioskować, iż Sądy Powszechne Rzeczypospolitej Polskiej wydają swoje wyroki i postanowienia dotyczące małoletnich dzieci, w oparciu o opinie psychologiczne wydane *de facto* przez osoby bez prawa do wykonywania zawodu.

Nie ulega najmniejszej wątpliwości, zgodnie z informacjami podawanymi przez Pana Janusza Wojciechowskiego, iż instytucje powołane do ochrony dzieci, wydając swoje decyzje w oparciu o opinie psychologiczne przyczyniły się do dokonania następujących zbrodni na najmłodszych obywatelach Rzeczypospolitej Polskiej[1]:

- • „w Pucku sadytom dostarczone aż dziesięcioro dzieci, z których dwoje sadyści zamordowali. Prokuratura ocknęła się dopiero przy drugim zabitym dziecku, pierwsze spadło ze schodów, cóż, dzieci ze schodów spadają...”
- • „w Łęczycy dostarczono siedmioro dzieci zbrodnicom seksualnym, którzy latami je gwałcili. Sprawa przypadkiem wyszła na jaw”

Należy zauważyć, iż psychologowie w swoich poczynaniach, pozostają całkowicie bezkarni, bowiem obywatel mający wątpliwości co do jakości i sposobu terapii prowadzonej przez psychologa, mający wątpliwości co do rzetelności opinii wydanej przez psychologa, nie dysponuje żadnym narzędziem służącym do obrony swoich praw przed szkodliwym działaniem nierzetelnego psychologa. Zgodnie z Ustawą o zawodzie psychologa, psychologowie są zobowiązani do przestrzegania Kodeksu Etyki Zawodowej określonego art. 40 pkt. 3 Ustawy, są zobowiązani do wykorzystywania listy metod i narzędzi psychologicznych zastrzeżonych wyłącznie do stosowania przez psychologów, określonej art. 19 ust. 1 Ustawy, zaś w przypadku nieetycznego i nierzetelnego postępowania mogą być pociągnięci do odpowiedzialności dyscyplinarnej – co określono art. 20 przedmiotowej Ustawy o zawodzie psychologa. Należy jednak ponownie podkreślić, iż nie istnieje Kodeks Etyki Zawodowej, nie istnieje lista metod i narzędzi psychologicznych, brak Regionalnego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej, co skutkuje tym, iż ani obywatel, ani żadna instytucja nie jest w stanie wystąpić ze skargą w sytuacji nierzetelnego i nieodpowiedzialnego postępowania osoby podającej się za psychologa.

Stwierdzić z przykrością należy, iż w wyniku lekceważenia podstawowych obowiązków konstytucyjnych przez Ministra Pracy i Polityki Społecznej i Prezesa Rady Ministrów, psychologowie nie podlegają żadnej kontroli, ani żadnej odpowiedzialności, co niesie za sobą wiele niebezpieczeństw dla ludzi korzystających z ich świadczeń, w tym dzieci, gdyż ingerują oni w tak delikatną i subtelną materię jaką jest psychika, zaś na podstawie wydanych opinii psychologicznych dochodzi do handlu dziećmi, o którym to handlu dziećmi uprawianym przez Rzeczpospolitą Polską wprost pisze Poseł Janusz Wojciechowski.

Przedstawione powyżej zarzuty i skutki lekceważenia obowiązków konstytucyjnych przez Ministrów Pracy i Polityki Społecznej oraz Prezesa Rady Ministrów nie są gołosłownymi zarzutami. Należy dodatkowo zauważyć, iż to lekceważenie Konstytucji przez Ministrów Pracy i Polityki Społecznej skutkuje nie tylko oddawaniem w majestacie prawa, a raczej bezprawia, dzieci zbrodnicom i sadystom, ale również stanowi zagrożenie dla stabilności Rzeczypospolitej Polskiej.

Wskazać należy, że zgodnie z argumentacją Pana Pawła Romualda Kołakowskiego – członka Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Psychologicznego, kilkanaście tysięcy psychologów w Polsce wykonuje swój zawód bezprawnie[2] – zaś Skarb Państwa jest narażony na masowe wytaczanie procesów o odszkodowania - cyt.

„Coraz więcej psychologów posiada specjalne uprawnienia zawodowe, na podstawie których wydaje orzeczenia decydujące o np. prawie do posługiwania się bronią palną, kierowania pojazdami, wykonywania zawodów wymagających szczególnych predyspozycji np. sędziego czy prokuratora. Wielu psychologów występuje jako biegły sądowy. Może się zdarzyć, że klient bardzo niezadowolony z orzeczenia psychologa lub wniosków z opinii biegłego psychologa sądowego, pozwie go do sądu o odszkodowanie. Psycholog może mieć zasądzone odszkodowanie tylko z tytułu, że wykonywał swój zawód bez prawa wykonywania zawodu, niezależnie od wyników przeprowadzonych badań i poprawności wykonanych procedur. Psycholog, jeśli będzie miał dobrego radcę prawnego w takiej sprawie powinien równocześnie pozwać Rząd Rzeczypospolitej Polskiej, czyli skarb państwa.”

Na przestrzeni ostatnich lat, Rzecznicy Praw Dziecka i Praw Obywatelskich wielokrotnie występowali do Ministra Pracy i Polityki Społecznej, wprost wytykając i wskazując o naruszeniu zasady demokratycznego państwa prawnego (art. 2 Konstytucji), jak i również wskazywali o lekceważeniu przez Ministra Pracy władzy ustawodawczej – tj. Sejmu i Senatu.

Dnia 28 sierpnia 2014 roku Rzecznik Praw Dziecka wystąpił z pismem ZEW/500/5/2014/ZA do Ministra Pracy i Polityki Społecznej wskazując, iż konieczne jest pilne uregulowanie zasad wykonywania zawodu zaufania publicznego, jakim jest zawód psychologa. Wskazać jednocześnie należy, iż z treści przedmiotowego pisma Rzecznika Praw Dziecka jasno wynika, iż Rzecznik Praw Dziecka kierował już wcześniej wystąpienia do Ministra Pracy i Polityki Społecznej, a dokładnie dnia 1 lutego 2012 roku. Nie ulega zatem najmniejszej wątpliwości, iż w sprawie lekceważenia prawa przez Ministrów Pracy i niewywiązywania się z nałożonych nań obowiązków, liczne interwencje co najmniej od roku 2008 podejmują Rzecznicy Praw Obywatelskich i Praw Dziecka, zaś kolejni Ministrowie Pracy i Polityki Społecznej niedopełniają swoich obowiązków.

Dowód: Pismo Rzecznika Praw Dziecka z dnia 28 sierpnia 2014 roku - ZEW/500/5/2014/ZA – w załączeniu

Rzecznik Praw Obywatelskich w piśmie z dnia 14 lutego 2013 roku – sygn. akt RPO-683517-V/11/AB, wprost wskazał Ministrowi Pracy o **ciężkim naruszeniu obowiązku wykonania ustawy** o zawodzie psychologa **wyrażonego w art. 146 ust. 4 pkt 1 Konstytucji**.

„W nawiązaniu do prowadzonej korespondencji w sprawie zaniechania realizacji przepisów obowiązującej od 1 stycznia 2006 r., ustawy z dnia 8 czerwca 2001 r. o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów (Dz. U. z 2001 r., Nr 73, poz. 763, ze zm.) jestem zmuszona podkreślić, iż kolejni Ministrowie Pracy i Polityki Społecznej od lat uporczywie nie wykonują przedmiotowej ustawy w zakresie powołania samorządu zawodowego psychologów.”

„Z całym zdecydowaniem należy podkreślić, że do momentu uchwalenia przez Sejm ustawy uchylającej wymienioną ustawę o zawodzie psychologa ten akt prawny obowiązuje, a tym samym Rada Ministrów winna go wykonać (art. 146 ust. 4 pkt 1 Konstytucji). Zaniechanie jej wykonania jest wyrazem lekceważenia Sejmu i Senatu, do których należy władza ustawodawcza (art. 95 Konstytucji). Bezprecedensowe zaniechanie wprowadzenia w życie przepisów omawianej ustawy stanowi o ciężkim naruszeniu przez kolejne rady ministrów obowiązku zapewnienia wykonania ustaw, wyrażonego w art. 146 ust. 4 pkt 1 Konstytucji. Ustawa zasadnicza w żadnym ze swych przepisów nie upoważnia tego organu do zaniechania wykonania ustawy z jakiegokolwiek przyczyny.”

Dowód: Pismo Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 14 lutego 2013 roku - RPO-683517-V/11/AB – w załączeniu

Dnia 9 lutego 2012 roku, Rzecznik Praw Obywatelskich przy piśmie RPO-683517-V/11/AB wystąpił do Ministra Pracy i Polityki Społecznej – Pana Władysława Kosiniaka-Kamysza wskazując – cytując „*Pomimo jednak upływu dziesięciu lat od uchwalenia ustawy o zawodzie psychologa i sześciu od jej wejścia w życie, do chwili obecnej nie doszło do powołania samorządu zawodowego psychologów oraz zmian oczekiwanych przez środowiska psychologów.*”

Dowód: Pismo Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 9 lutego 2012 roku RPO-683517-V/11/AB – w załączeniu

Oraz dalej:

„Dotychczasowi Ministrowie Pracy i Polityki Socjalnej konsekwentnie twierdzili, że z powodu wad prawnych ustawa o zawodzie psychologa jest niewykonalna. Uznanie trafności tego zarzutu prowadzi do konkluzji, że obowiązywanie omawianej ustawy stwarza pozór istnienia prawa, przez co stanowi o naruszeniu zasady demokratycznego państwa prawnego wyrażonej w art. 2 Konstytucji RP. Takiej regulacji nie można bowiem uznać za zgodną z zasadą przyzwoitej legislacji stanowiącą komponent zasady demokratycznego państwa prawnego (patrz: wyrok TK z dnia 9 czerwca 2003 r. sygn.

akt SK 5/03; OTK-A 2003/6/50).”

„W demokratycznym państwie prawnym jedną z podstawowych zasad określających stosunki między obywatelem a państwem jest zasada ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa - również stanowiąca składnik zasady demokratycznego państwa prawnego - opierająca się na pewności prawa, rozumianej w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego jako zespół cech prawa, które zapewniają jednostce bezpieczeństwo prawne. Trybunał konsekwentnie stwierdza, że zasada ta wymaga, aby w oparciu o obowiązujące prawo obywatel miał możliwość kształtować swoje stosunki życiowe (patrz: wyrok TK z 2 marca 1993 r. sygn. akt 9/92, OTK 1986-1995/t4/1993/czl/6, OTK 1993 cz. 1, s. 60-74; wyrok TK z dnia 27 lutego 2002 r. sygn. akt K 47/01, OTK-A 2002/1/6).”

„zwracam się o pilne rozważenie podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej za przedmiot wprowadzenie jednolitych zasad wykonywania zawodu psychologa, w tym poświadczania prawa do jego wykonywania, oraz powołania samorządu zawodowego psychologów”

Reasumując powyższe uważam, iż zgodnie ze stanowiskiem Rzecznika Praw Obywatelskich, kolejni Ministrowie Pracy i Polityki Społecznej: Pani Jolanta Fedak, oraz Pan Władysław Kosiniak-Kamysz dopuścili się ciężkiego naruszenia Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, a w szczególności jej art 2 i art 146 ust 4 pkt. 1, wnoszę zatem jak we wstępie, tj. o rozważenie przez Pana Prezydenta wystosowania wniosku o postawienie przed Trybunałem Stanu osób wyżej wymienionych.

Na podstawie art. 13.1 Ustawy o petycjach wnoszę o powiadomienie mnie w formie pisemnej listem poleconym o sposobie załatwienia niniejszej petycji wraz z uzasadnieniem, bez zbędnej zwłoki zgodnie z art. 10.1 Ustawy o petycjach.

Nie wyrażam zgody na ujawnienie na stronie internetowej Kancelarii Prezydenta moich danych osobowych jako podmiotu wnoszącego niniejszą petycję (art. 4.3 Ustawy o petycjach).

Łączę wyrazy szacunku